

Man gik derpaa til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Ændring i Lov af 10. Maj 1915 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 871).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Tekst og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Tekst (se Tillæg C Sp. 255) samt dets Overgang til tredie Behandling vedtoges uden Afstemning.

Dernæst foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om lige Adgang for Kvinder og Mænd til Tjenestestillinger og Hverv.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 257).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Statsministeren (N. Neergaard): Det foreliggende Lovforslag har tidligere været behandlet i dette høje Ting, og det foreligger nu i en Skikkelse, som i det væsentlige stemmer overens med den, i hvilken det i forrige Samling blev vedtaget her i Tinget. Forslaget, som det nu foreligger vedtaget af Folketinget, betyder et meget betydeligt Fremskridt med Hensyn til Ligestillingen mellem Kvinder og Mænd — man tør nok sige det vigtigste Fremskridt, der er blevet gennemført siden Lovene om Kvinders Adgang til Deltagelse i kommunale Valg og Valg til Rigsdagen. Det glæder mig at kunne fremhæve, at Lovforslaget i sit Hovedprincip har vundet Tilslutning hos alle Partier og for saa vidt kunde vente sig en let Gang gennem Rigsdagen. Der har dog været et enkelt Punkt, som har vakt Strid, nemlig Spørgsmaalet om Adgang til Embeder, hvortil der kræves Præstevieelse; om Adgangen til militære Stillinger og Hverv har der ikke været nogen Meningsforskel, men des mere om det andet Punkt. Jeg ønsker straks at udtale, at hverken Regeringen eller, tror jeg at turde sige,

noget af Partierne har haft nogen principiel Indvending mod Kvinders Adgang til de Embeder, hvorom der her er Tale. Derimod har man fra Venstres og det konservative Folkepartis Side været af den Mening, at et Forslag af denne Art, som har vakt megen Meningsforskel indenfor kirkelige Kredse, ikke burde gennemføres uden efter en alvorlig Drøftelse, og uden at der har været givet Lejlighed til Meningstilkendegivelser fra den kirkeligt interesserede Befolkings Side. Saadanne Meningstilkendegivelser har nu ogsaa fundet Sted, idet der har været rettet Spørgsmaal til Menighedsraadene Landet over, og disse er blevet besvaret saaledes, som det fremgaar af Folketingsudvalgets Betænkning, og som det vil være det høje Ting saa tilstrækkelig bekendt, at jeg ikke behøver at dvæle videre derved. Det har vist sig, at der i Menighedsraadene, som dog maa antages at være den nærmeste Repræsentation for den kirkeligt interesserede Del af Befolkningen, har været særlig Stemning imod for Tiden at give Kvinder en saadan Adgang. Da dette er Tilfældet, kan Regeringen ikke anse det for rigtigt at medvirke til, at dette Spørgsmaal allerede nu bliver løst, og det saa meget mindre som der ikke kan siges at have vist sig nogen Trang paa dette Omraade. Det er en Sag, der maa kæmpe sig frem ad naturlig Vej, og som maa vinde langt stærkere Stemning for sig, end det hidtil har været Tilfældet, for at det kan være rigtigt at gennemføre den. I Overensstemmelse med den Stilling, Landstinget indtog i Fjor, har Regeringen da ikke anset Spørgsmaalet for egnet til Afgørelse allerede nu, men har foreslaaet, at det med Hensyn til disse Embeder skal have sit Forblivende ved den hidtil gældende Ordning. Dette Standpunkt er nu ogsaa tiltraadt af Folketinget, og jeg skal anbefale Forslaget, som det foreligger, til det høje Tings Velvillie, saaledes at det kan blive til Lov inden Udgangen af indeværende Samling. Det er jo et Spørgsmaal, som har været til Behandling i lang Tid, og som bør løses uden Hensyn til, at der har vist sig nogen Meningsforskel paa dette enkelte Punkt, som i Øjeblikket ikke kan siges at have nogen væsentlig praktisk Betydning. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling.

Inger Gautier Schmit: Det foreliggende Lovforslag er jo velkendt paa Rigsdagen, og jeg skal derfor ikke trætte det høje Landsting med paa ny at drøfte de forskellige Principspørgsmaal, som Lovfor-